

Rager: Da det ærede Medlem Hr. Clausager i Gaar Aftes efter min Tale gik op paa Talerstolen og knyttede nogle Bemærkninger til nogle Udtalelser, han mente jeg havde fremsat, havde det ærede Medlem den Undskyldning, at han endnu ikke havde læst Referatet af mine Udtalelser. Jeg skal i øvrigt i min Tale senere i Aften komme meget detailleret ind paa den Maade, hvorpaa han misbrugte mine Udtalelser — det skal blive dokumenteret alt sammen. Derefter trak han sig jo tilbage i Aftes. Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen har derimod, hvis han overhovedet kan læse, aldeles ingen Undskyldning for den Maade, hvorpaa han har brugt mine Udtalelser her, for han har faaet det stenografiske Referat.

Hassing Jørgensen: Ved denne Lejlighed som ved mange foregaaende er Ledemotivet for de to Oppositionspartier jo Misfornøjelsen med Valutacentralen og dens Virksomhed. Jeg melder mig hermed som medmisfornøjet. Naar jeg tænker paa, hvor lykkeligt vi levede her i Landet i den Tid, da Landbruget frit kunde eksportere sine Varer, da Handelen frit kunde indføre sine Varer, medens Industrien ikke desto mindre ved et energisk Arbejde efterhaanden tiltog sig en stigende Andel af Produktionen ved Fremstillingen af Færdigvarer med tiltagende Beskæftigelse af den arbejdende Befolkning, ja, saa maa jeg virkelig spørge: Hvorfor blev vi dog ikke ved med det? Hvorfor er vi gaaet over til Tilstande, hvor Landbruget arbejder med daarlig Rentabilitet og Industrien kun med Besvær kan skaffe sig de fornødne Raastoffer, hvor Handelens Frihed mere og mere begrænses, og hvor Dispositioner over fremmed Valuta er underkastet et Bevillingssystem?

Der turde vel nok være Enighed om, at disse ændrede Tilstande ikke skyldes vilkaarlige Beslutninger fra vor Side, men at vi har oplevet en Udvikling uden for vore Grænser, som ikke passede os. Det, vi kom til at staa over for, var, at man i Udlandet ikke vilde købe vore Varer til tilfredsstillende Priser eller i det Omfang, hvori vi kunde producere dem. Det er jo ellers en almindelig Antagelse, at en Kunde staar frit, at han selv kan bestemme, i hvilket Omfang han vil købe Varer. Men vi har forsøgt nye Udveje. Det, Landbruget har ønsket, er at faa Udlandet, specielt England, til at købe mere af os, end de umiddelbart havde Lyst til, og hvor mærkeligt det end lyder, er det virkelig lykkedes at faa England og andre Lande til at købe mere af os, end de umiddelbart har ønsket. Det er

for Englands Vedkommende sket ved Oprettelse af en Handelstraktat, af hvilken der formelt følger en meget betydelig Forøgelse i Forhold til det Varekvantum, England ellers vilde have forsynet sig med, men til Gengæld har vi maattet paatage os Forpligtelser af en saadan Rækkevidde, at vi sikkert alle sammen kan være være enige om, at største Parten af vore Vanskeligheder hidrører fra denne Traktat.

Flere Gange i Debattens Løb er nævnt Generaldirektør Anders Ørnes overmaade interessante Artikel i „Göteborg Handels- og Sjöfartstidning“. Da han kommer til det Afsnit i Artiklen, hvor han omtaler Englandstraktaten, benytter han det Udtryk, at England ruinerer Danmark. Det er et meget stærkt Udtryk. Det viser, hvor alvorligt han for sit Vedkommende betragter Indholdet af denne Traktat, og derfor finder jeg, der er Grund til ved denne Lejlighed udtrykkelig at gøre denne Artikel til Genstand for Omtale.

Jeg ønsker at spørge Landbrugets Repræsentanter her i denne Sal — og ganske særlig det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, som nu for nylig i sine Udtalelser fremsatte den overraskende Paastand, at Landbruget sagtens kunde klare sig, selv om vi opgav alle vore Restriktioner —: Hvad mener de om Nyttens af Englandstraktaten? Hvilken Betydning tillægger de den? Tillægger de den den Betydning, at vi virkelig sælger et væsentligt større Kvantum Varer til England, end vi ellers vilde kunde komme af med? Anser de Fordelene ved dette formentlig forøgede Salg til England for saa store, at vi bør finde os i alle de deraf flydende Vanskeligheder?

Hvis man ikke tør tage den Stilling til Englandstraktaten, at vi godt kunde undvære den, hvis man mener, at det er af livsvigtig Betydning for det danske Landbrug, at vi fastholder den, saa maa vi finde os i de Ulemper, den medfører, og saa maa vi ogsaa finde os i Valutacentralen, som er den logiske Følge af Englandstraktaten. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har tidligere været fuldt ud villig til at indrømme, at uden Valutacentralen eller et dertil svarende Instrument vilde vi ikke være i Stand til at gennemføre Opretholdelsen af vore handelspolitiske Forpligtelser. Jeg vil tro, at det ærede Medlem fremdeles er villig til at indrømme dette.

Men Valutacentralen har ogsaa været nødvendig af to andre Grunde. Den har været nødvendig for at begrænse vore Totalindkøb til, hvad vi kunde betale, og den har været nødvendig for at faa en hensigtsmæs-